

מ"ת 14994/05/15 - מדינת ישראל נגד יהודה אטיאס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 יוני 2015

מ"ת 14994-05-15 מדינת ישראל נ'
אטיאס(עציר)

לפני כב' השופטת דבורה עטר

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	יהודה אטיאס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד עומרי גיל

ב"כ המשיב - עו"ד תומר נה

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן, קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

2. עובדות כתב האישום שאינן שנויות לכאורה במחלוקת, עלה כי עובר ליום 7.4.15 קשר המשיב קשר עם אחיו השווה בכלא בפרו ועם אחר לייבוא סמים מפרו לישראל עבור האחר. בוצעו פעולות במסגרת הקשר וביום 7.4.15 טס המשיב מישראל לפרו על מנת לייבא את הסמים ובסופו של יום ולאחר פעולות נוספות שבוצעו במסגרת הקשר, נחת המשיב ביום 21.4.15 בנמל התעופה בישראל וזאת כשהוא נושא בתוך קיבתו 50 חבילות קונדומים שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין נוזלי במשקל כולל של 1121.75 גרם נטו.

3. בעניינו של המשיב התקבל תסקיר מעצר אשר סקר את קורות חייו של המשיב, לרבות שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים מגיל 16 אשר בחלוף השנים הפך להיות אינטנסיבי וכלל שימוש בסם מסוג קוקאין. עוד צוין כי בגיל 18 החל המשיב להמר ובהמשך הדרך נקלע לחובות כבדים נוכח הימורים בלתי חוקיים ונעזר בהוריו על מנת לפרוע את חובו כדי לא להסתבך עם גורמים עברייניים.

עוד צוין, כי המשיב שיתף את שירות המבחן בכך שמעולם לא חשב על גמילה מסמים מאחר וסבר שיוכל להפסיק את השימוש בהם בכל עת והדבר לא הפריע לו לנהל את חייו ואף כי ניסה להיגמל בעצמו מהתמכרות להימורים ואולם מעולם לא פנה מיוזמתו למרכז גמילה כלשהו.

המשיב ביקש להשתלב בקהילה טיפולית על מנת להיגמל מהתמכרות לסמים ולהימורים.

הוא הציג עצמו בפני שירות המבחן כמי שאולץ לשמש כבלדר בניגוד לרצונו.

שירות המבחן העריך כי המשיב בעל דפוסי התמכרות עמוקים ומושרשים בלא שנערך כל ניסיון מצדו להיגמל ובלא שגילה כל אחריות ומודעות להשלכות התנהגותו הבעייתית ובחירותיו עליו ועל הסובבים אותו ובעיקר בני משפחתו.

שירות המבחן העריך כי ללא טיפול יסודי ומעמיק בבעיית ההתמכרות במסגרת טיפולית נעולה לגמילה ארוכת טווח בעלת גבולות ברורים ונוקשים, יישמר הסיכון הגבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד וכן סיכון לפריצת גבולות.

שירות המבחן נתבקש לבחון שחרורו של המשיב למעצר בית בבית הוריו והתרשם כי חלופת מעצר ביתית לא תוכל להפחית את הסיכון הנשקף ממנו.

באשר לבקשתו של המשיב להשתלב בקהילה טיפולית - ציין שירות המבחן כי בתקופה אשר קדמה למעצרו לא נעשו מצדו ניסיונות להשתלב בתכנית גמילה, הוא לא הביע מוטיבציה כלשהי לכך והתרשמו כי בשלב זה אין למשיב את הכוחות והמוטיבציה הפנימית לעבור תהליך משמעותי בקהילה טיפולית וכי הרצון לגמילה אותו הוא מבטא לפניהם כיום, הוא תוצר של שיקולי רווח והפסד סביב מצבו המשפטי בהיותו עצור.

4. ב"כ המשיב עתר לבית המשפט לבחון שילובו של המשיב לחלופה מוסדית אשר בני משפחתו של המשיב בלוויית אחותו אשר עובדת כמנהלת הוסטלים, ביקשו לגבש עבורו. עוד הדגיש את מצבו הרפואי הבלתי שפיר של המשיב והקושי לקבל את הטיפול הרפואי המתחייב בין כתלי בית המעצר.

כן הדגיש ב"כ המשיב, כי המדובר במשיב אשר הודה במיוחס לו ובכוונתו לקחת אחריות על מעשיו, גם בהליך העיקרי לאחר דין ודברים עם המבקשת ויהא בשחרורו להליך הגמילה כדי להוות חלק ממתווה כללי הנדרש בעניינו.

5. ב"כ המבקשת מנגד התנגד לבחינת המשך שילובו של המשיב לחלופה מוסדית בהפנתו למפורט

בתסקיר המעצר כמו גם למהות העבירות המיוחסות למשיב והעובדה כי עניינו אינו בא בגדר החריגים לשחרור לכל חלופת מעצר.

6. הלכה היא כי שחרור לחלופת מעצר לצורך השתלבות בהליך טיפולי אפשרית במקרים חריגים ועם קיומם של שלושה תנאים המאפשרים זאת. הראשון שבהם, כאשר המשיב החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר, השני, כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך גמילה הוא גבוה והשלישי, כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהמשיב. עוד נקבע, כי התנאי הראשון הוא החריג העיקרי אך רשאי בית המשפט להורות על שחרור לחלופת גמילה בהצטרותם של התנאים השני והשלישי הגם שאפשרות כאמור, חריגה עוד יותר (ראה בש"פ 8806/13 מדינת ישראל נגד יונתן זכאים וכן בש"פ 1981/11 סויסה נגד מדינת ישראל).

7. בעניינו, התנאי הראשון אינו מתקיים שכן כעולה מתסקיר המעצר המשיב לא החל בגמילה טרם ביצוע העבירה שבגינה נעצר ואף עלה כי במהלך השנים לא ביקש להשתלב בהליך גמילה הן בהיבט של השימוש בסמים והן בהיבט של ההתמכרות להימורים.

ובאשר לתנאים האחרים, שירות המבחן הביא לידי ביטוי בתסקיר המעצר כאמור לעיל, את התרשמותם כי נוכח העדר מוטיבציה קודמת להשתלב בתכנית גמילה או כל ניסיונו לעשות כן, המוטיבציה שמגלה המשיב כיום לעבור תהליך משמעותי בהליך גמילה, הוא תוצר של שיקולי רווח והפסד סביב מצבו המשפטי ומעצרו והתרשמו בנוסף כי בשלב זה הוא נעדר הכוחות והמוטיבציה הפנימית לעבור תהליך משמעותי בקהילה טיפולית.

מעבר לכך שנמצאנו למדים כאמור לעיל שלא חל התנאי של פוטנציאל גבוה להצלחת טיפול הגמילה, העבירות המיוחסות למשיב הן עבירות שקמה חזקת מסוכנות נוכח ביצוען וביתר שאת בעת שהמשיב נטל חלק פעיל ביבוא סם מסוג קוקאין במשקל גבוה ובאופן שהובילו אל תוך תחומי מדינת ישראל לאחר שבלע 50 חבילות קונדומים שהכילו את הסם במצב נוזלי ועל כן גם לא קם בעניינו התנאי השלישי לשילוב בהליך גמילה ואף יצוין כי עניינו לא בא בגדר אותם מקרים חריגים בהם שוקל בית המשפט להורות על שחרורו של מי שמואשם בעבירות סמים ברף בו מואשם המשיב ובנסיבות שצוינו לעיל.

8. לאור סך כל האמור לעיל, אין מקום לסטות מהמלצת שירות המבחן ולבחון המשך שחרורו של המשיב לחלופת מעצר מוסדית ודינו להיעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

9. אני מורה לרשויות שב"ס לבחון את טענותיו של ב"כ המשיב באשר להעדר מענה רפואי הולם למצבו של המשיב ופעולתם הדחופה כמתחייב.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה,
23/06/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת